

О ИСТОРИЈИ

Историја је добила име по грчкој речи хисторија што је значило знање стечено распитивањем и слушањем. Реч хисторија први је употребио Грк Херодот, који се и сматра оснивачем историје као науке. Историја као наука, има задатак да на основу поузданих података, до којих се долази проучавањем историјских извора, тачно опише и објасни развој људског друштва у прошлости.

ИСТОРИЈА ЈЕ НАУКА КОЈА ПРОУЧАВА ПРОШЛОСТ ЉУДСКОГ ДРУШТВА.

Историја као наука треба да одговори на питања шта се догодило, када, где, како и зашто се то догодило.

О прошлости људи сазнајемо на основу историјских извора које проучавају историчари. **Историјски извори** су сачувани остаци из прошлости. Постоје различите врсте историсјких извора: материјални, писани и усмени (усмена предања).

Материјални историјски извори су предмети или грађевине које имају неку материјалну вредност. У њих се убрајају оружје, оруђе, одећа, обућа, накит, посуђе, новац, утврђења, храмови, Споменици, куће, слике.... Ови историјски извори се чувају у музејима или на местима где су пронађени. Стручњаци који раде у музејима називају се кустоси.

Писани историјски извори су све оно што је било када и било где записано, без обзира на ком је језику, писму или материјалу написано. У њих се убрајају књиге, писма, новине, документи...

Писани историјски извори се чувају у библиотекама и архивима. Стручњаци који раде у библиотекама називају се библиотекари, а они који раде у архивима називају се архивисти.

Усмени историјски извори (усмена предања) преношена су усмено, са старијих на млађе генерације, од предака до потомака. То су разне песме (нпр. српске народне песме о Краљевићу Марку), митови, легенде, пословице и обичаји који говоре о значајним догађајима и личностима. Ова врста историјских извора се чува у народном сећању. Ако се усмена предања запишу, постају писани историјски извори. Велики број српских народних песама, које су се

генерацијама усмено преносиле од предака до потомака, постале су писани историјски извори када их је у 19. веку записао Вук Стефановић Караџић.

Нису сви историјски извори подједнако поуздани за историчаре. Најпоузданији и најзначајнији су писани историјски извори, чија је садржина најмање подложна мењању. Најнепоузданији су усмени историјски извори, чија се садржина најчешће и најлакше мења. Пошто се преносе усмено људи су склони томе да случајно или намерно промене њихов садржај. Материјални историјски извори су најзначајнији за археологе, чија сазнања и тумачења помажу историчарима у спознавању прошлости.

Питања за полазнике:

- 1) Напишите 1 догађај из Ваше прошлости и потрудите се да одговорите на сва питања на која историја као наука треба да одговори за тај догађај?
2. Које врсте историјских извора постоје и где се чувају?
3. Који историјски извори су најпоузданији, а који најнепоузданији?
4. Ко је први употребио реч историја?
5. Напиши реч која недостаје како би реченица била тачна.

Историја је наука која проучава ----- људског друштва.

а) садашњост

б) прошлост

в) будућност